

NISKOĆ (1) *sb f*

A sg niskoć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niewysokie, niskie miejsce w określonej hierarchii:

*W przeciwstawieniu: »wysokość ... niskoć«: Abowiem gdyż wŹyŹcy w kole prętkim fortuny obcuemy/ częŹthokroć z bogactw w vboŹtwo/ z weŹela w Źmęthek/ z wyfokoŹci ná niskoć [*de altitudine in profundum*; SzwyŹokoszy nanyszkosz *HistAl 1510 107*] y tám y Źam Źie przemieniamy *HistAl C5*.*

Synonimy: lichosć, małosć, podłosć.

Cf NISKOŚĆ

BK